

Cứm tớ Chúa cho chúng tôi lạy i đón cơn vui quý vui qua Câu Chuyễn Gia Đình cõa chung trình Phát Thanh Tin Lành hôm nay. Trong thời gian gần đây, chúng tôi có trình bày loát bài "Mô Chặng Nàng Dâu", đó là kinh thục đón tài này, hôm nay chúng tôi xin trình bày về một quan hệ mõ chung nàng dâu với đón đón cõa ghi lạy trong Thánh Kinh Cõa Cõa, trong một sách gõi là sách Ru-tô. Sách Ru-tô ghi lạy câu chuyễn về bà Na-ô-mi và hai người con dâu.

Qua câu chuyễn này chúng ta đón cõa biết, vì quê hương bõ nõn đói, vui chung bà Na-ô-mi đón vùng Mô-áp lánh nõn. Đến đó một thời gian thì chung bà qua đón, đón lạy bà và hai người con trai. Sau đó hai người con trai lạy vui. Nhưng mười năm sau hai người con trai đó cũng chết, đón lạy bà Na-ô-mi và hai người con dâu, tức là trong gia đình có ba người đàn bà không chung không con. Sau đó, bà Na-ô-mi nghe tin quê hương đã qua nõn đói nên bà đón nh đem hai người con dâu trại vui. Nhưng khi đi đến đón, bà đón ý và nói vui hai nàng: "Mỗi con hãy trại vui nhà cha mõ mình đi, cõa xin Chúa lạy nõn đai hai con nhõ hai con đai các người chung cõa chúng ta và đai đai chính mình ta! Ngày nay Chúa ban cho hai con đón cõa bình yên nõi nhà chung mõi! Rồi bà ôm hôn hai nàng, còn hai nàng khóc và nói: chúng con sẽ đi vui mõ đón quê hương cõa mõ" (Ru-tô 1:8-10). Cuối cùng một người con dâu vâng lạy, hôn tõ biết bà trại vui nhà cha mõ, còn người kia quyết tâm đi theo bà. Chi tiết này cho thấy bà Na-ô-mi và hai người con dâu có mõi quan hệ thõt tõt đón. Tuy là mõ chung nàng dâu nhõng giờ a hõ có một tình thương yêu đõm đà. Nõu phân tích câu chuyễn, chúng ta thấy bà Na-ô-mi và hai người con dâu yêu thương nhau là vì nhõng lý do sau đây:

1. Bà Na-ô-mi đón xõ vui con dâu bõng tình thương yêu chân thõt

Hành đõng và lạy nói cõa bà Na-ô-mi cho thấy điều đó. Bà có quyết định đem hai người con dâu trại vui quê hương đón hõu hõ chăm sóc bà trong tuổi già cô đón, vì hai nàng thuộc quyết sẽ hõu cõa bà, bà cõn hai nàng vì bà không còn ai khác. Nhưng bà quyết đón cho hai nàng tõ do và bõo trại vui nhà cha mõ. Không nhõng thõ, bà còn khuyễn khích hai nàng lạy chung khác và cõa xin Chúa ban phõc cho hai nàng trong gia đình mõi. Bà không nói cách hõn giờ i hay cay đõng nhõng thõt lòng mong muõn hai cô con dâu không phõi sõng cõnh góa bõa cô đón nhõ bà. Thánh Kinh ghi lạy bà nói nhõ sau: "Hõi hai con gái ta, hãy trại vui, đi vui mõ làm chi? Mõ há còn nhõng con trai trong lòng có thõ làm chung chúng con sao? Hõi hai con gái ta, hãy trại vui đi đi!"

2. Bà Na-ô-mi không ích kõ, không nghĩ đón nõi khõ cõa mình

Dù trong hoàn cảnh đau khổ và tuy^{ết} v^{ui} ng, bà Na-ô-mi đã không nghĩ đ^{ến} nⁱ kh^ó c^a mình nh^éng nghĩ đ^{ến} h^énh phúc c^a hai ng^{ười} con dâu. Th^ết ra, bà không xem hai nàng là con dâu nh^éng xem nh^é con gái. Đây là điều nⁱ b^{ết} trong cách c^a x^u c^a bà Na-ô-mi. Khi m^{ột} ng^{ười} có tình th^{ông} và nghĩ đ^{ến} phúc lⁱ c^a ng^{ười} khác, ng^{ười} đó s^ẽ nh^én đ^ểc tình th^{ông} c^a ng^{ười} chung quanh. Đ^óc bi^t là trong tr^íng h^ép m^{ột} ch^{óng} nàng dâu. N^{ếu} bà m^{ột} ch^{óng} th^{ông} con dâu và đ^ểi x^u v^{ui} con dâu cách đ^ể l^{òng}, cao đ^ểp, tr^ính nh^éng tr^íng h^ép ngo^{ài} l^à, còn th^{ông} là các bà s^ẽ đ^ểc con dâu yêu th^{ông} lⁱ và xem nh^é m^{ột} ru^{ột}.

3. Hai nàng dâu cũng yêu th^{ông} m^{ột} ch^{óng}

Lý do th^ế ba khiⁿ quan h^ó gi^á a bà Na-ô-mi và hai ng^{ười} i con dâu đ^ểc t^{ết} đ^ểp là hai nàng cũng yêu th^{ông} bà. Tình yêu bao gi^á cũng ph^ối có hai chi^u. N^{ếu} chúng ta không ban cho tình yêu thì s^ẽ không nh^én đ^ểc tình yêu. Trái l^ài, n^{ếu} chúng ta l^ày tình th^{ông} yêu đ^ểi x^u v^{ui} m^{ột} ng^{ười} i, k^{ém} c^a nh^éng ng^{ười} i khó th^{ông}, chúng ta s^ẽ nh^én đ^ểc tình th^{ông} d^ễ d^ễt. Chúng ta bi^t hai ng^{ười} i con dâu c^a bà Na-ô-mi yêu th^{ông} bà vì chính bà nói lên điều đó. Khi b^éo hai ng^{ười} i tr^ính nh^é cha m^{ột}, bà nói: "C^óu Chúa l^ày l^àn đ^{ãi} hai con nh^é hai con đ^{ãi} các ng^{ười} i ch^{ết} c^a chúng ta và đ^{ãi} chính mình ta" (Ru-t^ế 1:8b). Hai nàng dâu c^a bà không ch^ó t^ử t^ử yêu th^{ông} bà khi c^a ba ng^{ười} i đ^ã tr^í thành nh^éng góá ph^ó cô đ^{ến}, nh^éng hai nàng cũng đ^ểi x^u t^{ết} đ^ểp v^{ui} ch^{óng} c^a h^ó t^ửc là hai con trai c^a bà. O^{ít}-ba và Ru-t^ế là hai nàng dâu ngoan hiⁿn không ch^ó vì h^ó đ^ểc m^{ột} ch^{óng} th^{ông} yêu nh^éng cũng vì h^ó Kính s^ẽ Chúa, s^{óng} theo l^ài Chúa d^{ày}. Hai nàng muⁿ gi^á lòng trung thành v^{ui} nhà ch^{óng}, dù ch^{óng} đã ch^{ết}. Ngoài ra, có m^{ột} y^{ếu} t^ử khác khiⁿ ba m^{ột} con thông c^am v^{ui} nhau và muⁿ s^{óng} bên nhau, đó là h^ó l^à trong cùng m^{ột} c^anh ng^ó. Có l^à sau khi ch^{óng} ch^{ết} và s^{óng} v^{ui} bà Na-ô-mi trong c^anh góá b^éa, hai nàng đã hiⁿu bà, th^{ông} bà, xem bà nh^é m^{ột} ru^{ột} n^{ên} bây gi^á không muⁿ l^ìa xa bà.

Trong hai nàng dâu, Ru-t^ế là ng^{ười} i đ^ểc bi^t h^ón, nàng th^{ông} m^{ột} ch^{óng} và quy^{ết} tâm theo bà cho đ^{ến} cu^{ối} cùng. Khi nàng dâu l^àn đ^{ãi} vâng lⁱ m^{ột} ch^{óng}, t^ử gi^á bà tr^ính nh^é cha m^{ột}, Na-ô-mi nói v^{ui} Ru-t^ế: "N^{ếu} y, ch^ó con đ^{ãi} tr^í v^{ui} quê h^óng và theo th^ờn c^a nó, con hãy tr^í v^{ui} theo nó đi!" Nh^éng Ru-t^ế th^ếa: "Xin ch^ó nài con phân r^õ m^{ột}, vì m^{ột} đ^ã d^{ến} con s^ẽ đ^{ến} đó; m^{ột} nⁱ nào, con s^ẽ l^à nⁱ đó. Dân t^{ộc} c^a m^{ột} là dân t^{ộc} c^a con; Đ^óc Chúa Tr^íi c^a m^{ột} là Đ^óc Chúa Tr^íi c^a con. M^{ột} th^{ác} nⁱ nào, con muⁿ th^{ác} và đ^ểc chôn nⁱ đó. N^{ếu} có đ^{ến} u chi khác h^ón s^ẽ ch^{ết} phân cách con kh^ói m^{ột}, nguy^{ễn} Chúa H^óng H^óu giáng h^óa cho con!" (1:16). Câu tr^ính c^a Ru-t^ế nói lên tình th^{ông} yêu chân th^{ết} và keo s^{òn} c^a nàng đ^{ãi} v^{ui} m^{ột} ch^{óng}. Có l^à Ru-t^ế đ^ã nhìn th^ếy nⁱ bà Na-ô-mi không nh^éng là ng^{ười} i m^{ột} yêu th^{ông} nh^éng cũng là ng^{ười} i b^én và là ng^{ười} i h^óng d^{ến} tinh th^{ết} mà nàng không th^ếx xa l^ìa. Đ^{ến} u quý h^ón nⁱa là Ru-t^ế không ch^ó nói cho m^{ột} ch^{óng} vui lòng nh^éng nàng th^{ết} tâm muⁿ theo bà. Câu tr^ính c^a Ru-t^ế cho th^ếy r^õng không m^{ột} đ^{ến} u g^ì trên đ^{ãi} i này có th^ế tách r^õ i nàng v^{ui} ng^{ười} i m^{ột} ch^{óng} mà nàng yêu th^{ông}.

Ngày nay trong lối cõi nhà u nỗi thuong cho cô dâu chú rể nhóc lối câu nói của nàng Ru-tê đã hai người nói lên lời hứa nguyền vĩnh nhau và bày tỏ lòng cam kết đời vĩnh nhau. Chặng hồn, cô dâu nói vĩnh chú rể: "Anh đi đâu em sẽ theo đó, anh ở哪里 nào em sẽ ở哪里 đó. Dân tộc của anh là dân tộc của em, Đức Chúa Trời của anh cũng là Đức Chúa Trời của em. Anh chắt nỗi nào em muốn điều gì chắt và chôn nỗi đó. Chỗ có cái chắt mồi chém đất cuộc hôn nhân của chúng ta." Và chú rể cũng hứa nguyền lời thương tật nhõi thề vĩnh cửu dâu. Một tác giả nổi tiếng đã viết: "Tôi xin nhận nay không mất câu chuyện tình nào có thể ví sánh với chuyện tình của nàng dâu Mô-áp với bà mẹ chặng Do Thái mà Thánh Kinh đã ghi lại. Tình yêu nàng Ru-tê dành cho mẹ chặng tình khiết như vàng ròng và mạnh mẽ như sắt. Không điều gì có thể đe dọa tật tình yêu đó, và tôi tuyên xưng tình yêu của Ru-tê là lời tuyên xưng đe dọa nhốt trên đời. Nàng Ru-tê đã nói vĩnh bà mẹ chặng lời hứa nguyền yêu thương và trung thành. Đây là lời hứa của người biết nghĩ đến người khác chứ không vì một lời ích riêng nào cho mình.

Trong thời kỳ chúng ta ít thấy mỗi quan hệ thân thương giữa một người với gia đình nhà chặng hay gia đình vĩnh. Trái lời, chúng ta thường nghe họ cung thay nhau chém đau lòng giữa người này với người kia, nhau là giữa mỗi chặng với nàng dâu. Trong những gia đình, lầm khi giữa và với chặng, cha mẹ với con cái họ cung giờ anh chắt em ruột thết với nhau, mỗi quan hệ cũng không thoát đe dọa. Bao nhiêu người sống chung dưới một mái nhà nhưng không nhìn mặt nhau, không nói chuyện với nhau. Lầm khi vì ganh tị họ cung tham lam mà người trong gia đình sẵn sàng làm hại nhau họ cung gây đau khổ cho nhau.

Có lối chúng ta còn nhìn lối chính mình, xem chúng ta có tâm tình yêu thương và hy sinh nhau bà Na-ô-mi và nàng dâu Ru-tê không? Nếu có con cái đã lòn, đã lập gia đình, chúng ta đã i xem với con dâu, con rể nhau thay nào, có ngọt ngào, tay nhau và thương yêu không? Nếu người thương lối chém nàng Ru-tê đã khuyên dặn con dâu phải yêu thương và trung thành với mình chặng mà quên rằng số phận nàng Ru-tê ngoan hiền nhau thay phán lòn cũng là vì nàng có mặt bà mẹ chặng thương yêu, tay nhau. Thật ra, nếu chúng ta sống với mình người bạn ngay tình yêu thương, lòng tôn kính, sẵn sàng nhau và tha thứ cho nhau, mỗi quan hệ giờ chúng ta với nhau chung quanh số phận đe dọa. Thánh Kinh dạy: "Chỗ làm điều chi vì lòng tranh cãi nhau họ cung hỷ vinh nhưng hãy khiêm nhau, coi người khác nhau tôn trọng hồn mình. Mỗi mặt người trong anh em chắt chắm vĩnh lối riêng mình nhau phai chắm vĩnh lối khác nhau" (Phi-líp 2:3-4). Người xin Chúa giúp chúng ta thời hành nguyện trước sống cao đe dọa của Kinh Thánh đe mỗi quan hệ giờ chúng ta với nhau chung quanh số phận đe dọa và để i sống chúng ta tràn ngập bình an và hỷ nh phúc.

Chóng Trình Phát Thanh Tin Lành